

entesa

**pel progrés
d'Esparreguera**

DISCURS DE COMIAT DEL REGIDOR DE L'ENTESA **XAVIER MILLÁN**

Esparreguera, 17 de juny de 2009

Avui és un dia molt important per a mi, és per això que aquesta nit seré jo qui s'estendrà una mica i potser parlarà una més del que estem acostumats. Que no pateixi ningú: ho porto tot ben escrit i no m'allargaré en excés. Després de sis anys dedicats a fer de regidor en aquest ajuntament ha arribat el moment de dir adéu a aquesta responsabilitat. Quan seia per escriure aquestes línies afloraven un munt de sentiments contradictoris que es movien entre la satisfacció pròpia d'una decisió conscient i volguda i la tristesa per deixar projectes. Però ningú no és imprescindible, ni tan sols aquell que crida per veure's situat en un mapa . un mapa polític, en aquest cas.- Mai no és el moment de deixar una responsabilitat, però ara és el moment. Cal obrir les finestres i respirar un nou aire, mai no es tard per tornar a respirar l'aire condicionat.

Em podria conformar amb els agraïments i explicant tot allò que m'ha aportat personalment l'estada a l'ajuntament però a més voldria compartir amb vosaltres, algunes de les sensacions d'aquests moments però sobretot algunes reflexions, tot entenent que no siguin prou interessants o compartides, tampoc no ho pretenc. Tot i així, m'arriscaré a fer-ho.

Primer de tot vull compartir amb vosaltres aquesta reflexió perquè si no ho dic rebentaria, i esquitxaria a la companya del PP, amb la qual he compartit amablement. des de la llunyania ideològica però la proximitat física- aquests sis anys. L'any 2003 vaig entrar en aquest ajuntament disposat a incorporar-me a allò que en diuen %política municipal+, que és com dir %política de partits+. Però considero que ja feia temps que realitzava %política local+a través de l'acció política+-entenent per aquesta la voluntat per incidir en la configuració de la vida col·lectiva per transformar-la-. Sempre m'ha acompanyat una tossuderia malaltissa en la recerca de la transformació i del canvi. He intentat mantenir. i en la mesura del possible, perquè és ben complicat!, augmentar-aquesta constant en la meva estada al govern municipal. Em vaig identificar, i m'identifico amb l'Entesa perquè el seu projecte ha incorporat de manera central la dinàmica . bàsicament política- del diàleg, la negociació i el pacte, entenent el conflicte com a generador d'oportunitats. La modernització de l'administració passa per la aquesta democratització, potser només així es poden canviar formes de fer i de pensar. El repte passa per continuar donant forma a la participació de diferents actors . institucions, tècnics i ciutadania- en la identificació, disseny i posada en marxa de les polítiques públiques. Això és ara més vigent que mai, però des de la corresponsabilitat i el compromís, no des de discursos incendiàries, interessats o demagògics. Això és posicionar-se i fer política, també des de les formes, però amb unes regles de joc. En els dies de la mort de les ideologies... més transformació i més participació. També en l'àmbit local: dins i fora de l'ajuntament.

entesa

**pel progrés
d'Esparriguera**

En segon lloc, respecte la tasca realitzada aquests anys, qui em coneix sap que sempre he tendit al pessimisme, o com Benedetti va descriure, sóc un optimista ben informat. Tot i així, sempre he cregut que es podia avançar millorant les actuacions malgrat la autocrítica necessària -sovint excessiva-. El que és just dir és que aquesta feina ha estat compartida amb tècnics i tècniques, entitats i altres col·laboracions. En aquest temps hem intentat innovar, crear projectes i fomentar la transversalitat des de regidories qualificades habitualment com a poc significatives com Joventut o Serveis Socials. No només s'han impulsat projectes per la millora de la qualitat de vida sinó que . tot i no ser tan amplis com hauria desitjat- s'han engegat projectes per donar oportunitats per a la igualtat: com el Tothom suma o el Transició Escola Treball, transformant petites realitats de persones que han millorat una mica el seu punt de partida inicial. Potser algú considera innecessàries aquestes intervencions perquè creuen que la nostra societat ja és justa i cal atribuir èxits i fracassos exclusivament a l'esforç de l'individu sense atendre a les condicions socials o les desigualtats de classe, procedència o gènere.

Diuen que la política local és difícil i poc agrada, i crec que qui ho diu no s'equivoca, però en perspectiva l'experiència personal de aquests sis anys ha estat d'aprenentatge, i per tant globalment molt positiva. Des del costat dels polítics la cosa es veu diferent als altres costats en els quals també he transitat: com a tècnic i com a membre d'entitats. Tot i així, ha estat una experiència interessant, perquè des d'aquesta banda també he après a prendre decisions, a prioritzar, a equivocar-me, a improvisar, a ser pacient, a escoltar, a escoltar i a escoltar . que ho dic elevat al cub perquè cal escoltar molt per actuar.-

Per últim, me agradaria detenir-me en un breu apartat d'agraïments. D'entrada voldria donar les gràcies a tots i totes les professionals de l'ajuntament que, amb el seu esforç i compromís, han fet i fan possible implementar accions. Especialment vull agrair la tasca del personal de Joventut i Serveis Socials Bàsics . inclòs el Centre Obert La Fulla-. També vull donar les gràcies a tots els companys i totes les companyes de l'Entesa, pel suport i la confiança que han dipositat en mi durant aquests anys a l'ajuntament. Tanmateix, el meu respecte pels membres de l'oposició, amb els quals també confio per a que la discussió política -tal com deia unes línies més amunt- serveixi per avançar i per construir un futur millor per a la vila. Finalment, voldria agrair també el suport i confiança que m'han ofert els companys i companyes dels dos equips de govern dels quals he format part. En aquest punt, sé que no és políticament correcte, però voldria tenir paraules per a persones concretes. En primer lloc, un record per algú amb qui vaig compartir algunes hores de treball i un projecte de quatre anys. Més enllà de la llunyania ideològica . que hi era- me agradaria reconèixer l'esforç d'en Quico Soler com a regidor de l'ajuntament, ara que no hi és entre nosaltres. Sé que ens hauríem discutit molt en aquesta nova etapa, com és normal, però penso que era una persona dialogant i de seny. Me agradaria agrair especialment la confiança que l'alcalde Xavier Sitjà va dipositar en mi i la il·lusió que va generar en ell un projecte d'impuls de les polítiques de joventut que va recolzar en tot moment. Sempre ha tingut paraules d'ànim i d'optimisme, en qualsevol circumstància. Aquesta capacitat d'engrescar i liderar no té preu. No puc oblidar a una persona de la qual he après molt de això de la política+, algú que estima el que fa i ho fa amb honestat i convenciment, compromès . sovint incomprendible- fins a la última conseqüència. Algú que mai

entesa
*pel progrés
d'Esparreguera*

no va qüestionar les meves reserves sobre els partits polítics, essent ell membre d'un partit polític, i que sempre ha respectat la meva independència. Gràcies Lluís. Per últim, gràcies també a un gran mestre i gran persona. Gràcies per fer-me descobrir que hi ha matisos, petites coses que cal contemplar més enllà de la tecnocràcia de l'eficiència i l'eficàcia. I que aquestes coses també cal incorporar-les a l'acció política, per romàntic i utòpic que pugui semblar. Gràcies Iñaki.

Res més, no vull ser responsable que el ple acabi molt tard i a manca de nou Reglament Orgànic Municipal cal apel·lar al seny, la responsabilitat i l'autocontrol.

Salut i endavant!

Visca Esparreguera!

Xavier Millán i Cañamares